तुर्मुष्टिकानि भवन्ति चोदकानुग्रहाय · अपां चाज्यधर्मो भवति वर्णसामान्यात् । सं° सन्तात् एकत्र कृताद्उदकदुग्धसर्वान्नादेः सकाशात् ।

शेषेणाभिषिञ्चति यजमानं देवस्य त्वेति (१. ३०) ॥२४॥ शेषश्च कृतशेषः ।

सरस्वत्यै वाच (१. ३०) स्थाने विश्वेषां त्वा देवानाम् ॥२५॥ प्रयोगः ।

सरस्वत्यै त्वेति वा ॥२६॥

सम्राडयमसावित्याह नामग्राहं त्रिरुच्चैः ॥२७॥ सं° सम्राडयममुकशर्मा इत्येवम् ।

अग्निरेकाक्षरेणेत्यनुवाकं (१. ३१-३४) द्वादशवत्कृत्वा नैवारस्विष्टकृदिडं करोति ॥२८॥ द्वादशवदिति (१) जुहोति वा वाचयति वा (५. २. २. १६) ।

माहेन्द्रादि च ॥२९॥ सं° चरोर्भागप्राशनान्ते माहेन्द्रग्रहग्रहणादारभ्य प्राकृतं कर्म भवति · वैकृतावसरे प्राकृतप्रवृत्त्यर्थमिदमुक्तम् ।

अवरुह्य गच्छति स्तोत्राय प्रहितः ॥३०॥ सं° अध्वर्युणा प्रहितो (५. २. २. १२) यजमानोऽवतीर्य [स्तोत्रमुपासितुं सदो] गच्छति ।

उद्भिदभ्यो वोत्तरो माहेन्द्रः ॥३१॥ भवति ततः स्विष्टकृदिडम् ।

षोडश्यन्ते स्तोत्रं चमसैरिव ॥३२॥ षोडशिग्रहयागान्ते · ग्रहो न भवति एवकारकरणात् · सं° अतिरिक्तस्तोत्रं चमसैर्भवति न ग्रहेण ।

ऋत्विक्चमसेषु सप्तदशावनयति द्वौ-द्वौ ॥३३॥ इयांस्तु विशेषः द्वौ-द्वावनयति । सं° सप्तदश सोमग्रहान्निनयति चमसेषु । चमसा नव ग्रहाश्च सप्तदश तत्र नवसु द्वयोर्निनयनं न सम्भवति एकस्योनत्वात् [इत्यर्थादेकस्मिन्नेकस्य निनयने सिद्धेऽल्पत्वादाग्नीध्रचमसे तस्यैकस्य निनयने प्राप्तऽआह ·]

एकं नेष्टुः ॥३४॥ चमसेऽवनयति ·

उदवसानीयान्ते यूपवेष्टनान्यध्वर्यवे ददाति ॥३५॥ सं° सप्तदश वस्त्राणि ।

यथोपमुक्तꣳ हिरण्यस्रजः ॥३६॥ सं° या-या स्रग्येन-येन उपमुक्ता गले बद्धा तां-तां तस्मै दद्यात् ॥ ॥ पञ्चमी कण्डिका ॥५॥ ॥

इत्युपाध्यायकर्कविवरणे कात्यायनसूत्रभाष्ये चतुर्दशोऽध्यायः ॥ वाजपेयः समाप्तः ॥

इति कात्यायनसूत्रे चतुर्दशोऽध्यायः ॥१४॥ ॥